

Kleuterschool

Voor de zomervakantie werd Max 4 jaar, en mocht hij naar school. Hij heeft in groep 1 mogen wennen voor zeven weken. En die waren intensief voor hem. Max ging maandag woensdag en donderdag naar school, en dinsdag en vrijdag naar de taaltrein. Al gauw begonnen we enorme vermoeidheid te zien bij Max. Het was hem teveel, toch twijfelde ik ook of er niet iets meer aan de hand was. Maar we lieten hem gewoon zo wennen, en thuis wat meer zijn rust geven.

Wennen op school

Wat is dat spannend om naar school te gaan, in het begin was het echt een strijd om hem binnen te krijgen. Hij vond het wel leuk om naar school te gaan tot hij naar binnen moest. De juf moest hem dan vast pakken om hem binnen te krijgen. Maar langzamerhand ging hij uit zichzelf naar binnen. Dan stond hij even op het schoolplein beetje af te tasten, en na ongeveer tien minuten was hij eraan toe om afscheid te nemen met heel veel kusjes en knuffels, en elke ochtend zeggen "mama missen" en dan vrolijk de school in lopen. En ik kreeg elke dag weer een enorm vrolijke jongen mee naar huis. Na een paar weken merkte ik wel dat het hem opbrak, en school en de taaltrein. Dus we kozen ervoor om als hij thuis kwam een uurtje rust te houden. Dan mag hij een uurtje op bed filmpjes kijken als hij dat wilt. Heel vaak wilde hij dit uit zichzelf, maar er waren ook momenten dat hij al gelijk de speeltuin weer in wilde. Lekker spelen met vriendjes, want buiten blijft toch zijn favoriet. En toen kwam de vakantie, en kon hij lekker volledig weer bijtanken van al die volle weken.

Opnieuw Wennen

Van de taaltrein had hij vier weken vakantie, dus kon hij langzaam weer wennen dat de dagen weer voller werden. En toen begon school weer. Nieuwe juffen, nieuwe kinderen erbij, nieuw

lokaal en nieuwe ingang voor hem. Dat zijn veel nieuwe dingen voor een nieuw schooljaar, uiteraard gewoon nog een groep 1. We begonnen weer bij stap 1 hem binnen krijgen, maar na een tijdje veranderde dat. Nog altijd om mij heen draaien en verstoppen, met ik wil niet of het is spannend of mama missen. Maar gaat altijd toch met plezier naar binnen. En ik wacht tot hij in de klas is om nog even dag te zwaaien. En zo hebben wij ons ritme gevonden. Alleen omdat het voor de zomervakantie zo enorm vermoeiend voor hem was, hebben we besloten samen met de taaltrein en school om zijn behandeling van de taaltrein niet in de weg te laten staan hem twee halve dagen naar school te doen. Dus maandag en donderdag gaat hij tot 12.00 naar school, woensdag een volledige dag tot 14.15. En de twee andere dagen tot 13.00 naar de taaltrein. Ze merken nu al wel na een paar weken op de taaltrein dat het weer moeizamer gaat om hem mee te laten werken met bepaalde dingen. Hij is gewoon echt moe.

We hebben hem laten bloedprikken, waar wel een verhoogde waarde van nieren te zien waren. Dus we moesten een maand later nog eens prikken. Dit bleek in orde te zijn, de waarde waren gezakt dus er hoefde geen behandeling gestart te worden. Dus school en de taaltrein vergt gewoon heel veel voor hem. En daar moeten we een goede balans voor hem in vinden, het hem zo fijn mogelijk te maken.

Het liefst wil Max alles, hele dagen naar school want hun eten wel daar hun broodje. Dus we hebben het een keertje geprobeerd een dag extra volledig hem te laten gaan. Maar hij kwam er zelf al op terug, na school hing hij op de bank tegen me aan. En zei dat hij moe was, en vroeg hem de volgende keer toch maar weer een halve dag te laten gaan. Dus zo doen we het gewoon nog steeds.

Nieuwe dingen ontdekken

En daar is dan ook de nieuwe fase speelafspraken. Voor de zomervakantie had hij het er al over, maar durfde dan niet zonder mij. Dus was het er niet van gekomen. Maar nu vroeg een school vriendje of Max mee ging met hem, en dat wilde hij wel. Nou vooruit, prima. En daar ging hij dan heel makkelijk met deze vader en zijn vriendje mee naar huis. Wat is dat raar, je kind van school halen en toch alleen thuis komen. Een paar uur later haalde ik hem op, maar hij vond dat ik te vroeg was. Hij was er nog niet klaar voor om naar huis te gaan. Nou dat was een goed teken. En nu heeft hij het er al een tijdje over dat zijn vriendje nu met hem mee moet naar huis. Misschien deze week, want vorige week ben ik geopereerd en de week ervoor kwam ook niet zo goed uit.

Daarnaast kwam van de week de schoolfotograaf. Ik kon hem die

dag niet brengen en halen van school, maar wat vond hij het spannend. Gelukkig de moeder die hem bracht liet dit weten aan de juf, en de juf heeft flink wat moeite moeten doen om hem op de foto te krijgen. Maar blijkbaar is het gelukt. Ik ben dan ook heel benieuwd hoe de foto's geworden zijn. Maar wat vind hij nieuwe dingen toch spannend, dat heeft hij zeker niet van een vreemde.

Verder doet hij het prima op school, ondanks zijn taal en spraakachterstand. Zolang hij met plezier naar school gaat, doet hij het er goed.

Wat vinden jullie kinderen van naar school gaan?